

ת"פ 39400/05/15 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד נועם לב, ערן מרזוק- עניינו הסתיים, עמית מוטל - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 39400-05-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' לב ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופט ירון גת
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד עידית כהן

נגד
הנאשמים
1. נועם לב
ע"י ב"כ עו"ד יעל פינקלמן - ניסן
2. ערן מרזוק- עניינו הסתיים
4. עמית מוטל - עניינו הסתיים

גזר דין בעניין נאשם 1

1. נאשם 1, נועם לב, הורשע במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, הכולל שני אישומים. כל אחד מהאישומים מייחס לנאשם עבירה של סחר בסם מסוכן, עבירה על פי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**");
2. מדובר בתיק אחד מתוך פרשה, במסגרתה הופעל סוכן משטרתי סמוי (להלן: "**הסוכן**"). הסוכן רכש בהוראת משטרת ישראל ובכספה, סמים מסוכנים בעבור סכומי כסף שונים, והכל בעסקאות שתואמו מראש ובוצעו עם נאשם 1 ונאשם נוסף, ערן מרזוק (להלן: "**נאשם 2**") שהנו גיסו של נאשם 1, אשר גם כנגדו הוגש כתב האישום במסגרת תיק זה, ועניינו כבר הסתיים, כפי שיפורט בהמשך.
3. כמו כן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר הסוכן במלון הדירות "קולוני ביץ", בבת ים (להלן: "**המלון**"). נאשם 2, ואלירן משייב, שעניינו נדון בפני במסגרת תיק נוסף שהוגש במסגרת פרשה זו (להלן: "**אלירן**"), התגוררו בתקופה הרלוונטית במלון, ועל רקע זה קיימת היכרות בין הסוכן לבין הנאשם 2.
4. על פי עובדות **האישום הראשון**, בתאריך 22.9.14, בשעה 16:00, נפגש הסוכן עם אלירן ונאשם 2 במלון. במהלך המפגש אמר נאשם 2 כי נאשם 1 מוכר סם מסוכן מסוג קוקאין באיכות טובה והציע לאלירן לרכוש ממנו קוקאין תמורת 400 ₪ לשקית.
5. בהמשך לכך, נכנסו אלירן ונאשם 2 עם הסוכן לדירת הסוכן, שם התקשר נאשם 2 לנאשם 1 והזמין אותו

עמוד 1

להגיע עם קוקאין לדירת הסוכן. משהגיע נאשם 1 לדירת הסוכן, הוציא מכיסו שקית קוקאין והעביר אותה בין אלירן, נאשם 2 והסוכן על מנת שיתרשמו מאיכות הקוקאין, ואמר כי אם משהו מהם ירצה לקנות קוקאין, שידבר עימו.

6. בשלב זה, ביקש הסוכן לשוחח ביחידות עם נאשם 1 ואמר לו כי הוא מעוניין ברכישת קוקאין בכמות מינימלית של 5 גרם, תמורת 2,500 ₪. נאשם 1 אמר לסוכן כי יבדוק אם יש ביכולתו לספק את הקוקאין במחיר הזה, מסר לסוכן את מספר הטלפון שלו, והסוכן ונאשם 1 קבעו לדבר בהמשך.

7. בתאריך 2.10.14, בשעה 16:40, התקשר הסוכן לנאשם 1 ושאל אותו אם יוכל לרכוש ממנו 5 גרם קוקאין ונאשם 1 השיב שיבדוק ויחזור לסוכן טלפונית. בשעות הלילה, בשעה 22:46, או בסמוך לכך, התקשר הסוכן לאלירן והשניים שוחחו שיחת חולין. בשלב מסוים, אמר אלירן לסוכן כי נאשם 1 נמצא בדירת אלירן והזמין את הסוכן לדירתו על מנת לבדוק את הקוקאין אשר אצל נאשם 1. בהמשך לכך, הגיע הסוכן לדירת אלירן, שם שהה באותה עת נאשם 1. הסוכן ונאשם 1 נכנסו לשירותים שם מסר נאשם 1 לסוכן שקית המכילה קוקאין, על מנת שיתרשם מאיכות הקוקאין. נאשם 1 אמר לסוכן שיש בשקית 0.5 גרם והציע לו לרכוש כל שקית תמורת סך של 400 ₪. לאחר מיקוח, מסר נאשם 1 לידי הסוכן ארבע שקיות, שבכל אחת מהן קוקאין, בכמות כוללת של 1.7171 גרם נטו, בתמורה לסך של 1,500 ₪.

8. על פי עובדות **האישום השני**, בהמשך לאמור באישום הראשון שלעיל, ביום 8.10.14, בשעה 10:00, התקשר נאשם 1 לסוכן ואמר לסוכן כי יש ברשותו 10 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין למכור לסוכן. הסוכן התעניין ואמר שהוא מוכן לקנות את הקוקאין בכמות זו תמורת 5,000 ₪. הסוכן אמר לנאשם 1 שכאשר יהיה מוכן לביצוע העסקה יתקשר אליו והשניים קבעו לבצע את העסקה במלון.

9. בתאריך 8.10.14 בשעה 11:00, או בסמוך לכך, התקשר הסוכן לנאשם 1 ואמר לו כי הוא מוכן לביצוע העסקה מחוץ למלון, אולם נאשם 1 ביקש לבצע את העסקה בדירת הסוכן במלון. כשהגיע הסוכן למלון, המתין לו נאשם 1 ליד דירת הסוכן, והשניים נכנסו לדירה. בדירה מסר נאשם 1 לידי הסוכן שקית ובה קוקאין בכמות של 9.7752 גרם נטו, תמורת סך של 5,000 ₪ שמסר הסוכן לידי.

10. בישיבה מיום 3.5.16 הגיעו הצדדים להסדר הטיעון, שבמסגרתו הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, הוכרז כסוחר סמים והמאשימה שמרה לעצמה את הזכות לבקש את חילוט האופנוע שאינו רשום על שמו של הנאשם.

11. לנאשם הרשעה קודמת אחת בגין עבירת שבל"ר ועבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מיום 26.4.10.

12. במהלך תקופה של כשנה לערך התקבלו בעניינו של הנאשם ארבעה תסקירים, מיום 12.9.16, 26.1.17, 15.6.17, 27.8.17, מהם ניתן ללמוד בהרחבה אודות נסיבות חייו של הנאשם והתקדמותו והתמדתו בהליך טיפולי בו נטל חלק, כמופרט להלן.

13. מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 30, נשוי ואב לילד בן כשנה, מתגורר במושב מפקיעים בבית חמו, שם שוהה בתנאים מגבילים בהתאם להחלטת בית המשפט. הנאשם בוגר 11 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. הנאשם שירת שירות צבאי חלקי כתומך לחימה. מאז שחרורו מהצבא עבד במספר עבודות במשך תקופות ארוכות. לפני מעצרו עבד בדוכן של אחיו הבכור במשך כ-5 שנים

ועם שחרור שב לעבוד אצלו. הקשר עם בנו מאוד משמעותי עבורו. הנאשם הוא בן להורים גרושים.

14. מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם הודה באופן חלקי בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום. לדבריו, באישום הראשון המיוחס לו, הסוכן הציע לו להתנסות בסמים והוא דחה על הסף את ההצעה. לדבריו, לא סחר ולא החזיק בסם באותו אירוע. בהתייחס לאישום השני, הסוכן יצר עמו קשר וביקש אותו להשיג לו סם. הנאשם ציין כי בתחילה אמר לסוכן כי אינו מתעסק בכך, אולם כשהסוכן התעקש על כך, הוא נעתר לבסוף לבקשתו והשיג לו סם באמצעות מכר. הנאשם מסר שכאשר נפגש עם הסוכן הוא חשש ופחד. כמו כן, מסר שכאשר המשטרה הגיעה לבצע חיפוש בבית אמו, הוא הגיע מיוזמתו למשטרה ונעצר. הנאשם הדגיש כי העבירה בוצעה על רקע מצבו הכלכלי הקשה ועל מנת לממן קניות לביתו. הנאשם מסר כי לא חשב מבעוד מועד על השלכות מעשיו. הנאשם ביטא צער על מעשיו ותיאר את ההשלכות הכבדות של מעשיו, הכוללות תנאים מגבילים בהם שוהה, ופגיעה ביחסיו עם אשתו ואמו. לדבריו מאז ביצוע העבירה ערך שינוי בחייו וניתק קשר עם חברים בעייתיים בעיניו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות וורבאליות תקינות, ובעל יכולת רגשית ואמפתיה כלפי האחר. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בחומרת העבירה, הביע חרטה וצער על המעשה והביע נכונות לעבור תהליך טיפולי. מנגד, שירות המבחן התרשם מהקושי של הנאשם לווסת את דחפיו, דבר הבא לידי ביטוי במיוחס לו. נראה כי הנאשם פעל מתוך פזיזות ודחף רגעי, מבלי לחשוב עד תום על משמעות מעשיו ועל ההשלכות של התנהגותו באותה עת. כמו כן, שירות המבחן התרשם מנאשם שגדל והתחנך ללא דמות משמעותית שיכולה לסייע לו ולהכווין אותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נחשף לסביבה עבריינית הן בקרב משפחתו והן בקרב קבוצת השווים. חשיפה זו העמיקה וגרמה לו להפנים דפוסי התנהלות בעייתיים. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטה לרצות ולקבל אישור מהאחר על רקע מאפייני אישיותו והמציאות בה גדל. נוכח האמור לעיל, שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בתקופת ניסיון של מספר חודשים על מנת לבחון את יכולתו להירתם לטיפול ולשתף פעולה.

15. מהתסקיר השני, שהתקבל ביום 6.2.17, עולה כי הנאשם השתלב ביום 27.9.16 בקבוצת הכוון של שירות המבחן. הנאשם שיתף פעולה וקיים תקשורת תקינה עם חברי הקבוצה. הנאשם הביע נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי קיים קושי ביכולת להעמיק בהתבוננות ביקורתית בחייו. ביום 14.11.16 הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות מבחן. במפגשים הנאשם שיתף פעולה באופן כן ופתוח בקשייו וחששותיו מתוצאות ההליך והשלכות על יחסיו עם משפחתו ואשתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מפגין חלקי אישיות ילדותיים, וכי אישיותו וזהותו אינם מגובשים, וכי קיימים חלקים מרצים באישיותו אשר היו הבסיס לביצוע העבירה. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם משתף פעולה, מגלה נזקקות טיפולית ומוטיבציה ורצון לערוך שינוי באורח חייו. שירות המבחן העריך כי ההליך הטיפולי יכול לסייע ולהפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. לאור האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה ושל"ץ בהיקף של 340 שעות.

16. לאחר קבלת התסקיר השני מצאתי להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים על מנת לעמוד על התקדמותו ועל התמדתו של הנאשם בהליך השיקום בטרם ישמעו הטיעונים לעונש וכן על מנת לבחון שוב את נטילת האחריות מצדו למעשים.

17. בתסקיר השלישי, שהתקבל ביום 15.6.17, דווח כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ובקבוצה הטיפולית. מבטא נזקקות טיפולית ומכיר בדפוסי התנהגותו המכשילים. הנאשם מגלה מוטיבציה לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו ומגלה יכולת אמון בגורמי עזרה וטיפול. שירות המבחן סבור כי הנאשם יוכל להמשיך ולהיתרם מקשר טיפולי ושב על המלצתו להטלת צו מבחן ושל"ץ, כמפורט בתסקיר השני.

18. מאחר ששירות המבחן לא התייחס לשאלת נטילת האחריות מצד הנאשם, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר משלים נוסף.

19. מהתסקיר הרביעי, מיום 27.8.17, עולה כי ניכר שחל שינוי בהתייחסותו של הנאשם לביצוע העבירות. הנאשם מודה באופן מלא בכתב האישום ולוקח אחריות על ביצוע העבירות. מסר כי בתקופה בה ביצע את העבירות היה במצב כלכלי מורכב וחיפש את הדרך הקצרה להרוויח כסף, תוך קושי להפעיל שיקול דעת באשר לחומרת מעשיו והשלכותיהם. מבין את המחיר הכבד ששילם בגין בחירותיו במישור האישי והמשפחתי. שירות המבחן התרשם כי ההליך השיקומי סייע לו לערוך בחינה עצמית באשר להתנהגותו בעת ביצוע העבירה וקידם את יכולתו לקחת אחריות עליה. לדבריו, בימים אלה אינו עובד ברוכלות אלא בעבודה מסודרת עם תלוש שכר קבוע וזאת בזכות הקשר עם שירות המבחן. כמו כן יצוין כי הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות מסם. לאור הנזקקות הטיפוליות ושיתוף הפעולה המלא של הנאשם והמוטיבציה שלו חזר שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם צו מבחן לשנה ושל"ץ בהיקף של 340 שעות. כמו כן, מצא לציין כי הטלת עונש מאסר בפועל או בעבודות שירות עלולה לפגוע במאמצי השיקום של הנאשם ולנסיגה במצבו.

20. הנאשם הופנה גם לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר ניתנה ביום 2.11.17, עולה כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, במקום, במועד ובתנאים המפורטים בחוות הדעת.

טענות הצדדים

21. המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרת מעשיו של הנאשם. הנאשם מכר לסוכן משטרתי, בשתי הזדמנויות, פעם אחת קוקאין במשקל כולל של 1.717 גרם (ב-4 שקיות), ולאחר כשבוע, קוקאין במשקל 9.77 גרם. במעשיו פגע הנאשם בשלום הציבור וביטחונו, ובשמירה על הסדר הציבורי. לשיטת המאשימה מדובר בשני אירועים נפרדים ויש לגזור מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאירועים. לטענת המאשימה מתחם העונש ההולם ביחס לאישום הראשון הנו בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם ביחס לאישום השני הנו בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל.

22. בהתייחס לתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם, המאשימה מדגישה את הקושי של הנאשם לווסת את דחפיו ואת העובדה שאישיותו עדיין לא מגובשת. אכן עולה כי הנאשם משתף פעולה עם שירות מבחן, מגלה מוטיבציה לטיפול ונוטל אחריות על מעשיו, אך לא עולה כי הנאשם השתקם על מנת לעמוד בקריטריונים של חריגה ממתחם העונש ההולם אלא לכל היותר יש בתסקירים שהוגשו וההליך הטיפולי אותו עובר הנאשם כדי למקם את הנאשם ברף התחתון של כל אחד מהמתחמים,

ואף לשקול חפיפה מסוימת בין עונשי המאסר שיוטלו עליו, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס. בנוסף, עותרת המאשימה לחלט את האופנוע שאינו רשום על שמו של הנאשם, ואת המכשיר הנייד של הנאשם.

בהתייחס לעונש החורג לקולה שהושת על נאשם 2, שכלל מאסר על תנאי וקנס גבוה, הסבירה המאשימה כי השיקול המרכזי שעמד ביסוד הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הוא נסיבותיו הרפואיות הקשות של הנאשם 2.

23. מנגד, הדגישה הסנגורית, עוה"ד יעל ניסן פינקלמן, את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת הליך השיקום המשמעותי והמוצלח אותו עבר, כפי שעולה מהתסקירים, ועל כן עתרה לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולהשית על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס כספי מתון. הסנגורית הדגישה את שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם שירות המבחן, את המוטיבציה שגילה ואת הטיפול המשמעותי שעבר. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו.

24. כמו כן, מבקשת הסנגורית לשקול לקולה את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, את היות הנאשם נתון בתנאים מגבילים מחמירים מאז מעצרו בפרשה, את עברו הפלילי הכמעט נקי ואת העובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים חדשים מאז העבירות דנן. כמו כן, יש להתחשב לקולה במצבו המשפחתי המורכב ובמצבו הכלכלי הקשה, במסגרתו מצוי הנאשם בהליכי פשיטת רגל (הוגש צו כינוס בעניינו של הנאשם).

25. בנוסף, יש לשקול לקולה, כי לנאשם 2, ערן מרזוק, אשר היה יעד מרכזי בפרשה ודרכו הכיר הנאשם 1 את הסוכן, יוחסו מספר רב יותר של אישומים, והוטל עליו עונש מאסר מותנה בלבד. לשיטת ההגנה מדובר בהסדר חריג גם בהתחשב בנסיבות הרפואיות, הואיל ובמצבים דומים המאשימה עותרת להשתת עונשי מאסר בפועל גם כשקיימות נסיבות רפואיות קשות.

26. **הנאשם בדברו האחרון** הביע חרטה על מעשיו, וסיפר על נסיבותיו המשפחתיות והכלכליות המורכבות והקשות.

27. הצדדים הגישו פסיקה התומכת בטיעוניהם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

28. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, בגין כל אחד מהאירועים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עיון בכתב האישום מלמד כי כל אחד מהאישומים המיוחסים לנאשם מהווה אירוע נפרד, וזאת בשל השוני בנסיבות, בכמות הסם, בזמנים, במקומות, ובנפשות המעורבות.

29. בהקשר של עבירות סחר בסמים הערכים החברתיים המוגנים הם הגנה על חיי אדם, על בריאותו

ועל שלמות גופו, כמו גם הגנה על שלום הציבור וביטחונו.

מדיניות הענישה בעבירות סחר בסם מסוכן היא תוצר של הצורך להילחם בפגיעה הקשה של סמים בפרט ובחברה. הפגיעה בפרט כרוכה גם בסיכון ממשי לבריאות ולנפש, והפגיעה בחברה כרוכה בתופעות הנלוות של פשיעה מאורגנת, הלבנת הון, עבירות רכוש ועבירות אלימות. לפיכך, פסיקת בית המשפט העליון קבעה כי יש להשית עונשים מחמירים ומרתיעים על כל מי שנוטל חלק בשרשרת הפצת הסם על מנת להעביר מסר חד-משמעי לעבריינים פוטנציאליים.

בית משפט העליון עמד על מדיניות הענישה הראויה ביחס לעבירות סחר בסמים בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח(2) 734, 739-740 (2004):

"מתוך מודעות להשפעות הקשות של השימוש בסמים על גופו ועל נפשו של המשתמש - בין השאר, יציאתו של אדם ממעגל החיים הרגיל - ועם התגברות השימוש בסם אמר המחוקק להנחות את בתי-המשפט להחמיר בעונשים המוטלים על סוחרים בסמים. כך קבע המחוקק - והוסיף וקבע - בצד עבירות הסמים עונשים מרביים האמורים לשקף את הצורך הדוחק להביא להדברת הנגע... בעבירות סמים נסוגים השיקולים האישיים של העבריין מפני שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו... שומה עליו על בית-המשפט לשקול את הפגיעה הקשה בצרכני הסם - צרכנים קיימים וצרכנים פוטנציאליים - לרבות גרירתם לביצוען של עבירות פליליות לצורך מימון הסם".

חומרה יתרה נודעת כאשר מדובר בסם מסוג קוקאין, נוכח נזקיו הרבים והשפעותיו הקשות על היחיד המשתמש ועל החברה (ראו ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יונה** (ניתן ביום 4.7.12).

30. באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה דנן:

ביחס **לאירוע הראשון** - מידת הפגיעה הנה בינונית, וזאת בשים לב לטיב הסם, לכמותו ולאופן חלוקתו, ובשים לב לטיב מעשיו של הנאשם.

ביחס **לאירוע השני** - מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה דנן היא בינונית-גבוהה, וזאת בהתחשב בטיב הסם, כמותו הגדולה יחסית, ובשים לב לטיב מעשיו של הנאשם.

31. להלן אפרט מספר גזרי דין שהושתו על נאשמים אחרים בפרשת הסוכן דנן, חלקם במסגרת הסדרי טיעון:

א. בת"פ (ת"א) 39386-05-15 **מדינת ישראל נגד חיים בן חיים וגברי אלקאיים** הורשע נאשם 1 על פי הודאתו בשתי עבירות של תיווך בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.34 גרם תמורת ₪ 1,400 וכן ו-3.7418 גרם תמורת ₪ 2,400. כמו כן, צירף נאשם 1 תיק נוסף והורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל 5.25 גרם שלא לצריכה עצמית, וכן בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.24 גרם לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הולם בתיק העיקרי לכל אחד מהאישומים בתיווך בסם נע בין 7 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר. כמו כן, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בתיק שצורף נע בין מאסר למשך מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט השית על נאשם 1 בגין התיק העיקרי 11 חודשי מאסר בפועל ובתיק שצורף 6 חודשי מאסר, כאשר 2 חודשי מאסר חופפים למאסר בתיק העיקרי, כך שסה"כ ירצה נאשם 1 מאסר בפועל של 15 חודשים.

כמו כן, הורשע נאשם 2, במסגרת הסדר טיעון סגור, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.34 גרם תמורת 1400 ₪ ו-3.74 גרם קוקאין תמורת 2,400 ₪ ובהחזקת סם מסוכן. הנאשם, שהיה אסיר, נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל בגין התיק בו הורשע, כאשר חודשיים מתוכם ירוצו בחופף למאסר למשך 5 חודשים שריצה בעת מתן גזר הדין, כך שסה"כ ירצה עונש מאסר למשך 17 חודשים.

ב. בת"פ (ת"א) 39222-05-15 **מדינת ישראל נגד זיאד מטר וכמיס מטר** הורשע נאשם 1 (להלן: "זיאד"), במסגרת האישום הראשון, בשתי עבירות של סחר בסם בגין כך שמכר ביום 7.8.14 סם מסוג קוקאין, וכן מכר בתיווכו של נאשם אחר 1.1590 גרם קוקאין לסוכן המשטרה בתמורה ל-800 ₪. במסגרת האישום השני הורשעו זיאד והנאשם 2 בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית, כשבנוסף הורשע זיאד בעבירה של סחר בסם מסוג קוקאין בכמות של 4.6885 גרם, כאשר נאשם 2 סייע לו. במסגרת האישום השני הורשע נאשם 2 בסחר בסם מסוג קוקאין בכמות של 4.8512 גרם וכן בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט גזר על זיאד ועל הנאשם 2, במסגרת הסדר טיעון, 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. בת"פ (ת"א) 52611-08-15 **מדינת ישראל נגד יוסף דקה** הורשע הנאשם על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של מכירת סם מסוג קוקאין לסוכן בכמות 4.5 גרם ו-2 גרם ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל, וכן להפעלת מאסר מותנה, כך שבסופו של יום נגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (ת"א) 36368-05-15 **מדינת ישראל נגד אלעד טיבי ואלירן עמר** הורשעו הנאשמים 1 ו-3, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות לפי פקודת הסמים בשני אישומים. במסגרת האישום הראשון הורשע נאשם 1 בעבירה של סחר בסם מסוג קוקאין במשקל 9.65 גרם לסוכן משטרה, ובהחזקת סם מאותו סוג. במסגרת האישום השני, הורשע נאשם 1 בעבירה של סחר בסם מסוג קוקאין במשקל של 9.8 גרם לסוכן משטרה, ואילו נאשם 3 הורשע בסיוע לעבירה האמורה. נאשם 1 נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל ונאשם 3 נדון ל-12 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה.

ה. בת"פ (ת"א) 39453-05-15 **מדינת ישראל נגד אלירן משייב** הורשע הנאשם, על פי הודייתו, בעבירה אחת של סחר בסם מסוכן (7.8726 גרם נטו תמורת 5,000 ₪), בארבע עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן (1.1590 גרם נטו בתמורה ל-800 ₪; 1.7171 גרם נטו בתמורה ל-1,500 ₪; 4.9196 גרם נטו בתמורה ל-2,700 ₪; 17.63 גרם נטו בתמורה ל-9,200 ₪), ובשלוש עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. כל העבירות התייחסו לסם מסוג קוקאין. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ו. בת"פ (ת"א) 39400-05-15 **מדינת ישראל נגד ערן מרזוק**, נאשם 2 בכתב האישום דנן, הורשע הנאשם על פי הודאתו, בתיווך בעסקת סחר בסמים עת מכר לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.7171 גרם נטו תמורת 1,500 ₪; כמו כן, תיווך הנאשם בעסקת סחר נוספת עת מכר סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 5.3526 גרם תמורת נטו תמורת 2,800 ₪. כאמור לעיל, בית המשפט גזר על הנאשם, במסגרת הסדר טיעון סגור, עונש מאסר צופה פני עתיד לצד קנס כספי בסך 31,000 ₪, וזאת בשל נסיבות אישיות-בריאותיות קשות וחריגות של הנאשם.

ז. בת"פ 33631-05-15 **מדינת ישראל נגד עמית מוטל** הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון סגור,

בשתי עבירות סחר עת מכר לסוכן משטרתי בשתי הזדמנויות קוקאין במשקל של 9.91 גרם בתמורה לסך 4,000 ₪ ו-23.62 גרם קוקאין בתמורה לסך של 9,800 ₪. בהתאם להסדר הטיעון נגזר על הנאשם, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 1,500 ₪.

ח. בת"פ (ת"א) 39308-05-15 **מדינת ישראל נגד אשר חויט** (פורסם ביום 2.10.17), אשר נדון בפניי, הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי בתחום הסמים, על פי הודאתו בכתב אישום הכולל שני אישומים בשתי עבירות סחר בסם ובשתי עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. באישום אחד הנאשם מכר לסוכן פלטת חשיש במשקל גולל של 94.93 גרם תמורת 3,800 ₪; באישום השני מכר הנאשם לסוכן 9 גרם קוקאין תמורת 4,800 ₪. בתיק זה מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, והשתיתי על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 2,000 ₪.

32. בקביעת מתחמי העונש ההולם יש לקחת בחשבון את **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**. בין יתר הנסיבות שיש לבחון על מנת לקבוע את מתחם העונש ההולם בעבירות סחר בסמים, יש לבחון את טיב הסם, את כמותו, את אופן חלוקתו, את היוזמה לעסקה, את התכנון המקדים ואת מורכבות האירוע, את התמורה ששולמה והתקבלה, את חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ואת מידת מעורבותו במשא ומתן ובעסקה, את המטרה שלשלמה הועברו הסמים והנזק שנגרם או שצפוי להיגרם כתוצאה מהעסקה.

33. בענייניו של הנאשם מדובר בשתי עסקאות ולא באירוע בודד וחד פעמי. עצם יכולתו של הנאשם להגיע לסם מסוג קוקאין בשתי הזדמנויות, ובכמויות לא קטנות, מעידה על נגישות לסם ועל קשר לעולם הסמים ולשרשרת הפצת הסם. כמו כן, הנאשם ביצע את העבירות למטרות רווח כלכלי. מנגד, בשני האירועים מכר הנאשם את הסמים לסוכן משטרה, כך שבסופו של דבר, בפועל, הסמים לא התגלגלו לידי צרכנים.

34. בהתייחס לנסיבות הקשורות באירוע הראשון - מחד גיסא, מדובר בסם מסוג קוקאין, הנחשב ל"סם קשה"; הסם נמכר כשהוא מחולק למספר שקיות; מדובר בעסקה אשר קדם לה תכנון מצד הנאשם והיא נפרשה על פני מספר שלבים, כאשר בתחילה הנאשם הוזמן לדירת הסוכן כדי לתת לנוכחים להתרשם מהסם שברשותו ולאחר מכן הנאשם הציע לנוכחים לעמוד איתו בקשר במידה וירצו לרכוש את הסם, ובהמשך הסוכן פנה אל הנאשם וביקש לרכוש ממנו סם; הסם נרכש ישירות מהנאשם, לאחר שנוהל מו"מ בין הנאשם לבין הסוכן; הנאשם ביצע את העסקה בעצמו וקיבל את התמורה ישירות לידי.

מאידך גיסא, מדובר בכמות לא גדולה יחסית של סם מסוג קוקאין, במשקל של 1.7171 גרם, אשר נמכרה תמורת 1,500 ₪. כמו כן, היוזמה הראשונית לעסקה ויצירת הקשר בין הסוכן לבין הנאשם הייתה של הנאשם, מרזוק, ובשיתופו של אלירן, ובהמשך הסוכן הוא שפנה לנאשם בבקשה לרכוש ממנו סמים. בנוסף, יש להביא בחשבון כי הנאשם מכר את הסמים לסוכן משטרה והסם לא הופץ לצרכנים, כך שלא נגרם נזק בפועל.

35. בהתייחס לנסיבות הקשורות באירוע השני - מחד גיסא, מדובר בסם מסוג קוקאין, הנחשב ל"סם קשה"; מדובר בכמות גדולה יחסית של סם, במשקל של כ-9.7752 גרם, אשר נמכרה תמורת 5,000 ₪; מדובר בעסקה אשר קדם לה תכנון מצד הנאשם ולאחר שהנאשם הציע מיוזמתו לסוכן לרכוש ממנו את הסם וסיפק לו את הסם באותו היום; הסם נרכש ישירות מהנאשם; הנאשם ביצע

את העסקה בעצמו וקיבל את התמורה ישירות לידיו.

מאידך גיסא, יש להביא בחשבון כי הנאשם מכר את הסמים לסוכן משטרה והסם לא הופץ לצרכנים, כך שלא נגרם נזק בפועל.

לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון נע בין 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

כמו כן, מתחם העונש ההולם בגין האירוע השני נע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם

36. כאמור, באת כוח הנאשם ביקשה לסטות לקולה ממתחמי העונש ההולם בעניינו של הנאשם משיקולי שיקום.

המאשימה התנגדה לבקשה זו וטענה כי שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם מצדיקים רק את מיקום עונשו בתחתית מתחמי העונש ההולם וכן חפיפה מסוימת של העונשים בגין שני האירועים, אך הם אינם מצדיקים סטייה מהמתחמים.

37. בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם".

על מנת להצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] פסקה 7 (14.7.2013)). בית המשפט העליון ציין בעניין **עיאשה** כי במסגרת בחינת פוטנציאל השיקום יש לבחון, בין היתר, את עברו של הנאשם, את עמדתו ביחס לעבירה, את הסיכון להישנות עבירות בעתיד, את מידת התקדמות הליכי השיקום עד לשלב גזירת הדין, ואת ההשלכה שעלולה להיות לעונש בתוך המתחם על הליכי השיקום. על-פי רוב, רק במקרים בהם מדובר בנאשם ללא עבר קודם משמעותי, שנטל אחריות והביע חרטה כנה, ושבהם רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד היא נמוכה, הליכי השיקום הסתיימו בהצלחה או שקיים סיכוי ממשי שיסתיימו בהצלחה, וענישה בתוך המתחם תפגע קשות בסיכויי השיקום - תהיה הצדקה לסטות מהמתחם משיקולי שיקום.

וכך ניסח בית המשפט העליון את הדברים בעניין **עיאשה**:

"במקרה הנדון קיימים נתונים רבים המעידים על פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק. עברו של המערער נקי לחלוטין, וכאמור עד לאירוע הנדון הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. תסקיר המבחן בעניינו של המערער מגלה פוטנציאל שיקומי ממשי, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבירות נוספות בעתיד הוא נמוך ביותר. שירות המבחן המליץ כזכור להשית על המערער עונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות. כמו כן, מהתנהלות המערער בתקופת מעצרו, ומאסרו עד כה, ניתן ללמוד על שיתוף פעולה אמיתי עם רשויות אכיפת החוק ובמיוחד עם שירות המבחן, מה שמעיד על רצונו להשתקם, וכן דומה כי למערער משפחה שיכולה לספק לו תמיכה משמעותית לשם כך.

התסקיר אף מלמד כי מאסרו של המערער עלול להביא להידרדרות במצבו ולפגוע קשות בסיכויי שיקומו, חשש המתגבר ככל שמדובר במאסר ממושך יותר. כל אלו, לצד החרטה שהביע על מעשיו, מביאים למסקנה כי למערער סיכוי של ממש להשתקם, באופן המצדיק לחרוג מהמתחם שנקבע" (ראו גם: רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל [22.1.14]).

38. לאחר שעקבתי במשך תקופה ממושכת אחר התקדמותו של הנאשם בהליך השיקומי בו נטל חלק, ולשם כך אף דחיתי את המשך שמיעת הטיעונים לעונש במספר חודשים, לאחר בחינה מעמיקה והתלבטות לא מועטה, ותוך שאני שוקל היטב את חומרת מעשיו של הנאשם ואת מתחמי העונש ההולם שקבעתי ואת העונשים שהוטלו על נאשמים אחרים בפרשה - באתי לכלל מסקנה כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

עם זאת, בשים לב לטיב העבירות בהן הורשע הנאשם, לחומרת מעשיו ולמתחמי הענישה שקבעתי, אני סבור כי לא ניתן לקבל את עתירת ההגנה ואת המלצת שירות המבחן ולהסתפק במקרה דנן בהטלת של"ץ או מאסר מותנה.

באיזון הראוי במקרה דנן בין שיקולי השיקום לבין חומרת המעשים והאינטרס הציבורי אני סבור כי נכון להטיל על הנאשם במקרה דנן עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות למשך 6 חודשים, וזאת על מנת שלא לפגוע בהליך שיקומו המוצלח, מחד גיסא, ועל מנת לבטא את החומרה שבמעשיו באופן הולם, מאידך גיסא.

39. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם מצוי כעת בשלב מתקדם של הליך שיקום ממושך ומוצלח, וכי יש סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם ולא ישוב לבצע עבירות בעתיד. הנאשם החל הליך טיפולי שיקומי לפני כשנה, ערך מאמצים רבים לאורך תקופה ארוכה, גילה אחריות והתמיד בטיפול, השתלב בקבוצה טיפולית ושיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. כמו כן, לאורך כל התקופה בדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות. אמנם מהתסקירים עולה כי הנאשם אופיין בקשיים לווסת את דחפיו, כי הוא הפגין חלקי אישיות ילדותיים וכי זהותו העצמית אינה מגובשת, ואלו הם גורמי סיכון, אך מהתסקירים עולה גם כי עם התקדמות הטיפול הנאשם התמודד עם קשייו והתקדם וכיום הוא מכיר בדפוס התנהגותו המכשילים. כמו כן, הנאשם מבטא רצון אמיתי להמשיך ולערוך שינוי בהתנהגותו ולהימנע מהתנהגות דומה לזו שאפיינה אותו במהלך ביצוע העבירות. הנאשם אף עושה מאמץ לשנות את אורח חייו על מנת להתנתק מהסביבה העבריינית, וכיום הוא עובד בעבודה מסודרת. שירות המבחן התרשם כאמור כי הנאשם יכול להמשיך ולהפיק תועלת מההליך הטיפולי על מנת לערוך שינוי בדפוסיו המכשילים. לפיכך, אני סבור כי ניתן לקבוע כי יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם וכי יש לנאשם פוטנציאל שיקומי גבוה.

בהתייחס לביצוע העבירות ונטילת האחריות - מתסקיר שירות המבחן האחרון עולה כי כיום ניכר שחל שינוי בהתייחסותו של הנאשם לעבירות והשתתפותו בהליך הטיפולי סייעה לו לערוך בחינה עצמית וקידמה את יכולתו לקחת אחריות עליהן. הנאשם מקבל כיום אחריות מלאה על ביצוע העבירות ומביע חרטה כנה על מעשיו.

בנוסף, שירות המבחן התרשם כי ההליך הטיפולי יכול לסייע ולהפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

נתון חשוב נוסף, שיש לקחת בחשבון הוא כי לנאשם הרשעה קודמת אחת בלבד, בעבירה שאיננה מתחום הסמים, ועל כן עברו אינו מכביד לענייננו.

כמו כן, יש לשקול כי הנאשם הודה בכתב האישום ולקח אחריות על העבירות שביצע מבלי שנשמעו ראיות

בתיק, וכך אף חסך בזמן שיפוטי.

בנוסף, יש לשקול את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ואת העובדה שלא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים מאז.

עוד יש לשקול את העובדה שהנאשם מצוי בתנאי שחרור מגבילים מאז שוחרר ממעצר, ואת מצבו המשפחתי המורכב והיותו אב לילד קטן ואת מצבו הכלכלי הקשה.

נתון נוסף שיש לשקול לצורך הכרעה הוא העונש שהוטל על שותפו של הנאשם לכתב האישום, הנאשם 2, ערן מרזוק. העונש שהוטל על מרזוק נגזר במסגרת הסדר טיעון ונוכח נסיבות בריאותיות חריגות, ועל כן, בהתאם לפסיקה, לא ניתן לגזור ממנו גזירה שווה לעניינינו (ראו: ע"פ 6672/03 קמינסקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 441, 447 (2003); ע"פ 5640/97 רייך נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 433, 470 (1999)). כמו כן, העבירות בהן הורשע מרזוק שונות מהעבירות בהן הורשע הנאשם 1. עם זאת, לא ניתן להתעלם כליל מהעונש שהוטל על מרזוק, כמי שנאשם ביחד עם הנאשם 1 באותו כתב האישום ממש וכמי שהכיר בין הנאשם 1 לבין הסוכן, ובשים לב לכך שגם הנאשם הודה ולקח אחריות מבלי שנשמעו ראיות בעניינו. לפיכך, גם בהתחשב בכל ההבדלים האמורים, יש לשמור על יחס עונשי מידתי וצודק בין שני הנאשמים, שהורשעו בגין ביצוע מעשים דומים באותו כתב האישום. כזכור, על מרזוק הושת עונש הכולל מאסר מותנה וקנס גבוה.

40. למול הנימוקים האמורים לעיל על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את חומרת העבירות ואת פגיעתן בערכים החברתיים, כמו גם את אינטרס הציבורי להילחם בתופעה החמורה של סחר בסמים. בית המשפט העליון עמד בפסיקתו לא אחת על כך שעל דרך הכלל בעבירות סמים נסוגים השיקולים האישיים של העבריין מפני האינטרסים הציבוריים (ראו: ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' אוהיון, (ניתן ביום 6.9.2009); ע"פ 4201/13 שרכס נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 29.5.2014)).

41. בבואי לערוך את האיזון בין השיקולים האמורים, ובמיוחד נוכח מתחמי הענישה שנקבעו על רקע חומרת מעשי הנאשם, התלבטתי לא מעט האם ראוי במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולם אך להסתפק בסטייה מוגבלת, במסגרתה אסטה מהרף התחתון של המתחמים אך עדיין אשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל ממש.

בסופו של יום, לאחר שקלול כלל השיקולים, תוך שימת דגש על עברו הלא מכביד של הנאשם שאינו כולל הרשעות כלשהן בעבירות סמים, וחרף חומרת העבירות, באתי לכלל מסקנה כי הטלת עונש מאסר בפועל ממש במקרה דנן תפגע באופן ממשי בסיכוי השיקום של הנאשם, ועל כן נכון להסתפק במקרה דנן בהטלת עונש ממשי בדמות מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות למשך התקופה המרבית הקבועה בחוק, קרי 6 חודשים.

אני סבור כי בנסיבותיו הייחודיות של הנאשם דנן כליאתו מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי הממושך בו הוא מצוי ולהוביל להידרדרות במצבו, כפי שאף עולה מתסקיר שירות המבחן. האינטרס הציבורי כולל גם את האינטרס בדבר שיקום עבריינים ועל ידי כך צמצום הסיכון שישובו לבצע עבירות. בשים לב לעברו הלא מכביד של הנאשם, שאינו כולל הרשעות קודמות בעבירות סמים, סבורני כי האינטרס הציבורי בדבר שיקום עבריינים לשם צמצום הסיכון שישובו לבצע עבירות גובר במקרה דנן.

מנגד, אני סבור כי העתירות העונשיות של שירות המבחן ושל באת כוח הנאשם במקרה דנן מובילות לסטייה

בלתי סבירה ממתחמי הענישה בנסיבות המקרה דנן, בשים לב לחומרת העבירות, ועל כן לא ניתן להיעתר להן.

עוד אני סבור, כי על מנת לבטא את חומרת מעשיו של הנאשם ולשמור על תוצאה עונשית כוללת ראויה והולמת, ובשים לב לפן הכלכלי הכרוך בעבירות בהן הורשע הנאשם, אני סבור כי יש להחמיר עם הנאשם ברכיב הקנס, מעבר למקובל במקרים דומים, וזאת חרף מצבו הכלכלי הקשה.

42. בחינת פסיקה שהתייחסה לאפשרות סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום במקרים דומים, מלמדת כי בתי המשפט הכירו, במקרים המתאימים, באפשרות לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולהסתפק בהטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, וזאת גם כאשר מדובר בעבירות חמורות של סחר בסמים, לרבות בסם מסוג קוקאין.

בעפ"ג (מח' חיפה) 53142-12-16 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.5.17) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין, במשקל כולל של כ-16 גרם, ובשתי עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, במשקל כולל של 5.4 גר' נטו חשיש. בית משפט השלום גזר על הנאשם 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם כנגד גזר הדין, ומצא כי יש מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם וזאת לאור השתלבותו המוצלחת של הנאשם בטיפול שיקומי לגמילה מסמים, לאור סיכויי השיקום הגבוהים ולאור החשש הממשי כי הטלת עונש מאסר בפועל תביא לפגיעה בהליך השיקום בו נמצא הנאשם. משכך, הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (מח' ים) 43773-03-14 **מדינת ישראל נגד זוהר טל** (ניתן ביום 7.12.15) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן בכך שמכר 1500 כדורים ממריצים בסך כולל של 30,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, בית המשפט סבר כי יש לסטות מהמתחם משיקולי שיקום וגזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות.

בת"פ (ת"א) 48167-02-13 **מדינת ישראל נגד אלירן סימן טוב** (ניתן ביום 9.9.14), הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע חמש עבירות של סחר בסם מסוכן, ובעבירה נוספת של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם סחר בלמעלה מעשרה גרם של סם מסוג MDMA, ובעוד שישה "בולים" של LSD. כמו כן, בעת מעצרו נתפסו במקום מגוריו של הנאשם חשיש ומריחואנה במשקל כולל של 43.2 גרם ברוטו אותם החזיק שלא לצריכה עצמית. לנאשם היה עבר פלילי מכביד בתחום הסמים ולחובתו היו שני מאסרים מתונים חבי-הפעלה. בית המשפט מצא כי יש מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם לאור הליך טיפולי אינטנסיבי ומוצלח שעבר הנאשם, וקבע כי הנאשם הוא "בעל פוטנציאל שיקומי גבוה". משכך, האריך בית המשפט את שני המאסרים המותנים העומדים נגד הנאשם, השית עליו 150 שעות של"ץ ועונשים נלווים.

בת"פ (שלום רמלה) 17822-05-15 **מדינת ישראל נגד ציקואשולי** (ניתן ביום 8.9.16) הורשע הנאשם בכתב אישום הכולל 5 אישומים, ב-2 עבירות של סחר בסם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לא צריכה עצמית ומעשי פזיזות ורשלנות (ריבוי עבירות). מדובר בנאשם אשר מכר ב-90 הזדמנויות סם מסוכן מסוג אינדזול קרבוקס. בית המשפט סטה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וסבר שיש בכליאתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח כדי לאיין את ההליך השיקומי ולהוביל להידרדרות במצבו. על כן, בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות.

43. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של **עבודות שירות**, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 2.11.17. עבודות השירות תבוצענה במקום ובתנאים המומלצים בחוות דעת הממונה, ותחלנה ביום 6.12.17. הנאשם יתייצב במועד זה עד השעה 8:00 בפני הממונה, כאמור בחוות הדעת.

ב. 12 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע, וזאת החל מהיום.

6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון, וזאת החל מהיום.

ג. **קנס** בסך 15,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 5/1/18 ובכל 5 לחודש שלאחר מכן.

ד. **צו מבחן** שתוקפו למשך שנה מהיום.

מובהר לנאשם כי הפרת צו המבחן עלולה להביא לגזירת עונש חילופי.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

אני מורה על חילוט הטלפון הנייד של הנאשם, אשר נתפס עם מעצרו.

באשר לבקשת החילוט של האופנוע שאינו רשום על שם הנאשם - בשים לב לכך כי עמדתו של הגורם שעל שמו רשום האופנוע לא הובאה בפני, אני מורה כי המאשימה תגיש בעניין זה בקשה נפרדת, והיא תועבר גם לתגובת הגורם שעל שמו רשום האופנוע ולאחר מכן יתקיים דיון בסוגיה ספציפית זו.

מעבר לאמור לגבי הטלפון והאופנוע - ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ח, 05 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.